

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE A JUDEȚULUI P R A H O V A
Biroul Soluționare Contestații

DECIZIA nr. 581 din 18 iunie 2012

Cu adresa nr./.....2012, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice B sub nr./.....2012, **Activitatea de Inspecție Fiscală** din cadrul D.G.F.P. B a înaintat dosarul contestației formulată de **S.C. "X" S.R.L.** din sat A, Jud. B, împotriva *Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. din2012* emisă de reprezentanți ai Activității de Inspecție Fiscală B.

Decizia de impunere nr./.....2012 a avut la bază măsurile stabilite de organele de control prin Raportul de inspecție fiscală încheiat în data de2012 și înregistrat la organul fiscal sub nr...../.....2012.

S.C. "X" S.R.L. are domiciliul fiscal în com. C, sat A, str., nr. 4, jud. B, este înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului B sub nr. și are codul unic de înregistrare fiscală nr. RO

Obiectul contestației îl constituie suma totală de lei reprezentând:

- lei impozit pe veniturile obținute din România de persoane juridice nerezidente;
- lei accesorii aferente impozitului pe veniturile obținute din România de persoane juridice nerezidente;
- lei TVA de plată;
- lei accesorii aferente TVA de plată.

Contestația a fost depusă în termenul legal de 30 zile prevăzut de art.207 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, actualizată - Titlul IX "*Soluționarea contestațiilor formulate împotriva actelor administrative fiscale*", respectiv actul atacat a fost comunicat contribuabilului în data de 28.03.2012, iar contestația a fost depusă și înregistrată la A.I.F. B sub nr./25.04.2012.

Procedura fiind îndeplinită, s-a trecut la analiza pe fond a contestației.

I. Susținerile societății contestatoare sunt următoarele:

"[...] În urma verificărilor efectuate, organele de control au constatat faptul că societatea noastră a efectuat plăți externe (prin compensare sau virament bancar) către persoane juridice nerezidente și nu a reținut, declarat și virat impozit pe veniturile persoanelor juridice nerezidente, fapt pentru care organele fiscale au calculat sumele datorate de subscrisa, evidențiate în cuprinsul anexelor 3.1-3.9..

În ceea ce privește suma de de lei reprezentând cuantumul impozitului pe veniturile din dobânzi obținute de către partenerul de afaceri al subscrisei - Y, rezident în Olanda, al cărei mod de calcul este evidențiat în cuprinsul anexei 3.8., apreciem că în mod greșit, organele de control au constatat că societatea noastră nu a prezentat certificatul de rezidență fiscală pentru acest partener.

Societatea noastră, prin dna. S - în calitate de contabil șef a pus la dispoziția organelor fiscale declarațiile de rezidență în Olanda pentru perioada 2007 - 2011 a societății Y iar doar traduceri autorizate au fost depuse ulterior, cu o întârziere de o zi față de data redactării deciziei de impunere supuse prezentei contestații. [...].

Susținerile organelor de control sunt total nefondate, în condițiile în care anexat prezentei contestații se regăsesc declarațiile în Olanda pentru perioada 2007 - 2011 a societății Y, în traducere legalizată, în copie conformată pentru conformitate cu originalul de reprezentant convențional, în acest sens fiind aplicabile dispozițiile art.118 alin.2 din Codul Fiscal [...].

Totodată, nu poate fi reținută susținerea organelor de control potrivit căreia nu ar fi incidente prevederile art.7 din Convenția de evitare a dublei impuneri încheiate între România și Olanda, în condițiile în care în conformitate cu dispozițiile art.7 alin.1 din Convenția din 5 martie 1998 între România și Regatul Olandei pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și capital, ratificată prin Legea nr.85/1999

"profiturile unei întreprinderi a unui stat contractant sunt impozabile numai în acel stat" iar societatea Y are sediul permanent în Olanda iar nu în România, veniturile realizate de aceasta fiind supuse impozitării numai în Olanda.

În ceea ce privește suma de de lei reprezentând TVA stabilită suplimentar la plată, la care se adaugă majărări de întârziere și dobânzi de de lei și penalități de întârziere aferente acestui impozit în sumă de de lei, aceasta reprezintă TVA pentru care nu s-a acordat drept de deducere.

Organele de control au apreciat că nu se poate acorda drept de deducere pentru TVA-ul aferent achizițiilor de bunuri și serviciile intracomunitare, facturate de partenerii din grup (Q, W, P), întrucât subscrisa nu a putut face dovada prestării lor cu documente justificative și nici că aceste cheltuieli au fost făcute în folosul operațiunilor taxabile. [...].

Pentru serviciile mai sus-menționate și identificate conform facturilor menționate în anexele 2.6. - 2.9. ale deciziei contestate, subscrisa a evidențiat taxa aferentă acestei achiziții intracomunitare, atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă.

Subscrisa a procedat astfel, întrucât pentru toate serviciile pentru care nu s-a acordat drept de deducere au existat documente justificative, respectiv contracte, facturi, rapoarte de lucru.

Apreciem că subscrisa a făcut dovada că serviciile facturate au fost utilizate în folosul de operațiuni taxabile, în condițiile în care serviciile prestate de partenerii externi sunt reale și au la bază contracte, comenzi, rapoarte de lucru, facturi pentru care a exercitat dreptul de deducere al TVA în mod corect respectând dispozițiile art.146 alin.(e) din Legea 571/2003 privind Codul Fiscal.

Faptul că subscrisa, în mod greșit a aplicat un tratament fiscal eronat conturilor de cheltuieli considerându-le nedeductibile, asta nu înseamnă că atrage automat neacordarea dreptului de deducere al TVA, având în vedere că tratamentul fiscal este conferit de lege iar nu de contribuabil. [...].

Serviciile de management fee, cheltuielile aferente personalului pus la dispoziție de firmele din grupul de companii la care subscrisa este afiliat, cheltuielile cu serviciile de creare și gestionare a bazelor de date - IT, cheltuielile aferente serviciilor de training a personalului subscrisei, toate acestea au avut consecința directă a organizării și demarării activității desfășurate de subscrisa după Know-how-ul societăților aparținând grupului G, ceea ce înseamnă că subscrisa a putut să încheie contracte și să înceapă producția. Organele de control au ignorat cu desăvârșire că subscrisa desfășoară activitate de producție, a elementelor prefabricate și pretensionate din beton pentru clădiri, grinzi pentru poduri, plăci dublu-T pentru planșee, fâșii cu goluri și o multitudine de alte produse precum pereți prefabricați, scări, segmente pentru tuneluri, platforme, și asigură atât servicii de proiectare, cât și de transport și montaj, care au ca efect generarea de venituri impozabile.

În acest sens organele de control aveau obligația legală de a analiza documentele financiar-contabile ale subscrisei cu bună-credință și să observe consecințele prestării serviciilor pentru care nu s-a acordat drept de deducere, și anume obținerea de venituri în urma efectuării de operațiuni taxabile. [...]."

II. Prin Raportul de inspecție fiscală încheiat în data de2012 de reprezentanții Activității de Inspecție Fiscală din cadrul D.G.F.P. B la S.C. "X" S.R.L. din A, jud. B, s-au menționat următoarele, referitor la sumele contestate:

"[...] 2. Taxa pe valoarea adăugată [...].

2.1. TVA deductibilă [...]

Urmare controlului efectuat a fost stabilită pentru perioada supusă verificării, TVA deductibilă în sumă totală de lei mai puțin cu lei față de cea stabilită de societate de lei.

Diferența suplimentară de lei (anexele nr.2.6; 2.7; 2.8; 2.9) se compune din:

A) lei, reprezentând achiziții de bunuri și servicii intracomunitare, facturate de partenerii din grup (Q, W, P), [...].

Pentru aceste prestări de servicii societatea a aplicat taxarea inversă înregistrând suma de lei în decontul de TVA atât ca taxă colectată cât și ca taxă deductibilă.

Precizăm că așa cum am prezentat și la capitolul privind impozitul pe profit societățile Q, W, P, care au facturat servicii către SC X S.R.L. România se află în relație de afiliere cu aceasta. Taxele de management (management fee) sunt facturate de către societățile afiliate o dată pe an, respectiv la finele anului în baza contractelor prezentate. Pentru acest tip de servicii, în timpul controlului societatea nu a putut face dovada prestării lor cu documente justificative. Deasemenea nici pentru diversele cheltuieli cu consultanți externi, cazarea la hotel, serviciile de consultanță design, facturate de partenerii din grup, societatea nu a făcut dovada în timpul controlului că toate aceste cheltuieli au fost efectuate în folosul operațiunilor taxabile. [...].

În consecință, serviciile sunt deductibile dacă se poate face dovada prestării acestora precum și necesitatea achiziției lor în folosul operațiunilor taxabile. Acestea ar trebui corelate cu generarea de operațiuni taxabile, pentru a se putea demonstra că aceste servicii au fost necesare pentru a genera venituri impozabile.

Un exemplu privind contestarea deductibilității pe motivul lipsei de argumentare a utilității, constă în faptul că societatea a înregistrat pierdere, deși a beneficiat de consultanță de management. Solicitarea de consultanță de R (R)-prezentată în anexele la facturile nr...../30.11.2009 și nr...../30.11.2010 emise de T, în condițiile în care exista deja personal angajat (salariați) cu atribuții de calcul și raportare salarială, nu poate proba necesitatea serviciilor de consultanță R pentru beneficiar.

Precizăm că pentru aceeași perioadă, societatea a mai achiziționat și alte servicii constând în management, consultanță, asistență de la alte societăți afiliate din grup respectiv H Belgia [...].

Având în vedere faptul că nici una din cele două condiții nu a fost îndeplinită, organele de inspecție fiscală au considerat TVA aferentă acestor facturi drept nedeductibilă din punct de vedere fiscal. Mai mult decât atât în situațiile

financiare anuale și în declarația privind impozitul pe profit cod "101" la momentul analizei conturilor de cheltuieli, societatea le-a aplicat același tratament fiscal, respectiv nedeductibile fiscal pentru toți cei trei ani fiscali, 2008, 2009, 2010, mai mult fiind înregistrate în contabilitate în contul 623 "cheltuieli de protocol". Echipa de inspecție fiscală pentru a analiza tranzacțiile desfășurate cu persoanele afiliate a solicitat întocmirea dosarului prețurilor de transfer prin adresa nr..../26.01.2011. Societatea nu a întocmit dosarul prețurilor de transfer motivând faptul că achizițiile de prestări servicii facturate de către furnizorii cu care are relații de afiliere au fost considerate cheltuieli nedeductibile fiscal.

În conformitate cu prevederile art.150 alin.(1) lit.b) din Legea nr.571/2003, cu modificările și completările ulterioare, pentru serviciile de tipul celor prevăzute la art.133 alin.(2) lit.g) din Legea nr.571/2003, [...], furnizate de prestatori care nu sunt stabiliți în România, pentru care locul prestării este în România, obligația la plata TVA revine beneficiarului, în speță S.C. X S.R.L. [...].

Având în vedere prevederile art.157 alin.(2) din Legea nr.571/2003, privind codul fiscal, [...], societatea avea obligația evidențierii sumei de lei ca taxă colectată, obligație respectată de agentul economic verificat. Cealaltă obligație de a evidenția TVA deductibilă în același cuantum de lei, numai în limitele și în condițiile stabilite la art.145 - 147 din Legea nr.571/2003, nu a fost respectată de S.C. X S.R.L.

În acest sens, precizăm faptul că au fost depășite limitele și condițiile prevăzute la art.145, alin.2, lit.a) din Legea nr.571/2003 cu modificările și completările ulterioare, întrucât aceste servicii nu erau destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile.

Astfel în temeiul punctului 81 alin.(5) lit.c) din H.G. nr.44/2004, cu modificările și completările ulterioare, care reglementează modul de aplicare al art.157, alin.(2) din legea nr.571/2003, la control s-a stabilit TVA nedeductibilă fiscal în sumă de lei (anexele nr.2.6-2.9). [...].

2.3. TVA de plată / recuperat

Situația TVA de plată / recuperat evidențiată în urma controlului se prezintă astfel: [...]

6. TVA suplimentar stabilit la control la 30.09.2011 în sumă de lei care se compune din:

.... lei tva colectată stornată de societate aferentă reducerilor comerciale;

..... lei tva dedusă de societate pentru facturile de servicii externe nejustificate- G Polonia, J Irlanda, M;

..... lei tva de recuperat preluat de la N Romania în urma fuziunii;

(-) lei tva de plată declarată și virată în plus perioada august 2008 - septembrie 2010. [...].

Aferent diferenței suplimentare stabilită la control, au fost calculate majorări de întârziere până la data de 28.02.2012 ce au însumat lei (anexa nr.2.1) și penalitate 15% în cuantum de lei în conformitate cu prevederile art.119, art.120, alin.(1), (2) și (7) și ale art.120¹ din O.G. nr.92/2003 R privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare. [...].

3. Impozitul pe veniturile obținute din România de persoane juridice nerezidente [...]

D. [...] a) în perioada 23.04.2008-30.06.2011, aferente împrumuturilor acordate de K Olanda, societatea a capitalizat dobânzi în cuantum de lei și a plătit efectiv beneficiarului dobânzi de lei (anexa nr.3.8).

S.C. X S.R.L. nu a prezentat certificatul de rezidență fiscală pentru K Olanda pentru perioada 2008 - 2011 în care au fost capitalizate respectiv plătite aceste dobânzi.

Din cele prezentate rezultă faptul că dobânzile de care beneficiază Olanda se supun impozitării pe teritoriul României, iar veniturile realizate din România de firmele din Olanda nu sunt de natura profiturilor întreprinderii nefiind incidente prevederilor art.7 din Convenție de evitare a dublei impuneri încheiată între România și Olanda.

În timpul controlului pentru dobânzi plătite respectiv capitalizate în cuantum de lei în conformitate cu art.118, alin.(2) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, a fost stabilit un impozit în sumă de lei.

Pentru diferența suplimentară stabilită la control în cuantum de lei, în timpul inspecției fiscale s-au calculat majorări de întârziere și dobânzi în sumă de lei, respectiv penalitate 15% în sumă de lei în baza art.119, art.120 alin.(1), (2) și (7) și ale art.120¹ din O.G. nr.92/2003 R privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare (anexa nr.3.8). [...]."

III. Din analiza documentelor anexate dosarului cauzei și având în vedere legislația în vigoare din perioada verificată, rezultă următoarele:

* **Raportul de inspecție fiscală încheiat în data de2012** de organele fiscale aparținând D.G.F.P. B - Activitatea de Inspecție Fiscală a avut ca obiectiv verificarea modului de constituire, declarare și virare a obligațiilor datorate bugetului general consolidat al statului de către S.C. "X" S.R.L. din localitatea A, jud. B.

Obiectul principal de activitate al societății îl constituie "Fabricarea betonului" - cod CAEN 2363.

1) În urma verificărilor efectuate privind **taxa pe valoarea adăugată**, care au cuprins perioada 01 august 2008 - 30 septembrie 2011, la inspecția fiscală s-a stabilit o TVA suplimentară de plată în sumă de lei, aferent căreia s-au calculat dobânzi și penalități de întârziere în sumă totală de lei (..... lei + lei) conform prevederilor art. 120 alin.(1) și art.120¹ din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, actualizată.

Din totalul obligațiilor fiscale susmenționate, societatea comercială contestă parțial diferența de TVA de plată stabilită la control, respectiv suma de lei din totalul de lei, precum și accesoriile aferente TVA de plată, respectiv suma de lei (..... lei + lei) din totalul de lei.

Diferența de TVA de plată contestată în sumă de lei este rezultatul neacordării la inspecția fiscală a dreptului de deducere pentru TVA deductibilă în sumă de lei aferentă achizițiilor de servicii, în baza prevederilor art.145 alin.(2) lit.a) și art.157 alin.(2) din Codul fiscal.

2) În ceea ce privește verificarea impozitului pe veniturile obținute din România de persoane juridice nerezidente, care a cuprins perioada 01 iulie 2007 - 30 septembrie 2011, organele de inspecție fiscală au stabilit un impozit suplimentar de plată în sumă de lei, aferent căruia s-au calculat dobânzi și penalități de întârziere în sumă totală de lei (..... lei + lei) conform prevederilor art. 120 alin.(1) și art.120¹ din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, actualizată.

Din totalul obligațiilor fiscale susmenționate, societatea comercială contestă parțial diferența de impozit pe veniturile obținute din România de persoane juridice nerezidente stabilită la control, respectiv suma de lei din totalul de lei, precum și accesoriile aferente impozitului pe veniturile obținute din România de persoane juridice nerezidente, respectiv suma de lei (..... lei + lei) din totalul de lei.

Diferența de impozit pe veniturile obținute din România de persoane juridice nerezidente contestată în sumă de lei este rezultatul calculării la inspecția fiscală a impozitului în cotă de 16% pentru veniturile din dobânzile realizate din România de persoana juridică nerezidentă K din Olanda, pentru care la inspecția fiscală nu s-a prezentat certificat de rezidență fiscală. Diferența de impozit a fost calculată conform prevederilor art.118 alin.(2) din Codul fiscal.

1) Referitor la TVA deductibilă în sumă de lei aferentă achizițiilor de servicii și la accesoriile aferente în sumă totală de lei, precizăm următoarele:

* Prin Raportul de inspecție fiscală din data de2012 s-a constatat faptul că în perioada analizată, respectiv 01 august 2008 - 30 septembrie 2011, S.C. "X" S.R.L. din A, jud. B, a înregistrat achiziții intracomunitare de bunuri și servicii în sumă totală de lei facturate de partenerii din grup, respectiv: J Belgium N.V., G N.V., K Nederland, G Poland Sp. z.o.o..

Achizițiile intracomunitare facturate au reprezentat: taxe de management, cheltuieli cu consultanți externi, cazare la hotel în țară și străinătate, servicii de consultanță design, asigurări medicale în afara României, cheltuieli cu personalul, materiale promoționale, costuri telefon, cheltuieli IT și manageri, costuri leasing auto, transport taxi în afara României etc.

Pentru aceste achiziții intracomunitare societatea verificată a aplicat taxarea inversă, înregistrând suma de lei în decontul de TVA atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă și a înregistrat în contabilitate articolul contabil 4426 "TVA deductibilă" = 4427 "TVA colectată", conform prevederilor art.157 alin.(2) din Codul fiscal.

Se face precizarea că societățile furnizoare J Belgium N.V., G N.V., K Nederland, G Poland Sp. z.o.o. se află în relații de afiliere cu societatea beneficiară X" S.R.L. din A, jud. B.

Întrucât pentru aceste achiziții intracomunitare societatea verificată nu a dovedit cu documente utilizarea în folosul operațiunilor sale taxabile, în baza prevederilor art.145 alin.(2) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, la inspecția fiscală nu s-a acordat drept de deducere pentru TVA deductibilă în sumă de lei.

Conform prevederilor art.119 alin.(1), art.120 alin.(1) și art.120¹ din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, aferent TVA deductibilă fără drept de deducere în sumă de lei, devenită TVA de plată, organele de inspecție fiscală au calculat dobânzi și penalități de întârziere în sumă totală de lei (..... lei + lei).

* Societatea comercială susține că pentru toate serviciile pentru care la inspecția fiscală nu s-a acordat drept de deducere pentru TVA deductibilă au existat documente justificative,

respectiv contracte, comenzi, facturi, rapoarte de lucru, fiind justificat astfel că serviciile facturate au fost utilizate în folosul operațiunilor taxabile ale societății.

Faptul că societatea a aplicat un tratament fiscal eronat conturilor de cheltuieli considerându-le nedeductibile, nu înseamnă că automat atrage neacordarea dreptului de deducere a TVA, organul fiscal având obligația legală de a analiza documentele financiar-fiscale ale societății verificate și să observe consecințele prestării serviciilor pentru care nu s-a acordat drept de deducere, și anume obținerea de venituri în urma efectuării de operațiuni taxabile.

*** Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precizează următoarele:**

“Art. 133. - (1) În vederea aplicării regulilor referitoare la locul de prestare a serviciilor:

a) o persoană impozabilă care desfășoară și activități sau operațiuni care nu sunt considerate impozabile în conformitate cu art. 126 alin. (1)-(4) este considerată persoană impozabilă pentru toate serviciile care i-au fost prestate; [...].

(2) Locul de prestare a serviciilor către o persoană impozabilă care acționează ca atare este locul unde respectiva persoană care primește serviciile își are stabilit sediul activității sale economice. Dacă serviciile sunt furnizate către un sediu fix al persoanei impozabile, aflat în alt loc decât cel în care persoana își are sediul activității sale economice, locul de prestare a serviciilor este locul unde se află respectivul sediu fix al persoanei care primește serviciile. În absența unui astfel de loc sau sediu fix, locul de prestare a serviciilor este locul unde persoana impozabilă care primește aceste servicii își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită.

Art. 145. - [...]

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;

Art. 150. - (1) Persoana obligată la plata taxei pe valoarea adăugată, dacă aceasta este datorată în conformitate cu prevederile prezentului titlu, este persoana impozabilă care efectuează livrări de bunuri sau prestări de servicii, cu excepția cazurilor pentru care beneficiarul este obligat la plata taxei conform alin. (2) - (6) și art. 160.

(2) Taxa este datorată de orice persoană impozabilă, inclusiv de către persoana juridică neimpozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 sau 153¹, care este beneficiar al serviciilor care au locul prestării în România conform art. 133 alin. (2) și care sunt furnizate de către o persoană impozabilă care nu este stabilită pe teritoriul României sau nu este considerată a fi stabilită pentru respectivele prestări de servicii pe teritoriul României conform prevederilor art. 125¹ alin. (2), chiar dacă este înregistrată în România conform art. 153 alin. (4) sau (5).

Art. 157. - (1) Orice persoană trebuie să achite taxa de plată organelor fiscale până la data la care are obligația depunerii unuia dintre deconturile sau declarațiile prevăzute la art. 156² și 156³.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), persoana impozabilă înregistrată conform art. 153 va evidenția în decontul prevăzut la art. 156², atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă, în limitele și în condițiile stabilite la art. 145-147¹, taxa aferentă achizițiilor intracomunitare, bunurilor și serviciilor achiziționate în beneficiul său, pentru care respectiva persoană este obligată la plata taxei, în condițiile art. 150 alin. (2)-(6).”

*** Având în vedere cele prezentate mai sus, precum și actele și documentele anexate dosarului contestației, rezultă următoarele:**

În susținerea contestației, societatea comercială a anexat următoarele documente:

- Contractul de prestări servicii încheiat în data de2008 cu prestatorul G Poland Sp.z.o.o. din Polonia;

- Contractul de servicii de consultanță încheiat în data de2009 cu prestatorul J Group Services Ltd. din Irlanda;

- facturi de achiziții bunuri și servicii din perioada 2008 - 2011;

- facturi în baza cărora persoana juridică afiliată X NV din Belgia a refacturat societății din România diverse cheltuieli;

- comenzi pentru diverse servicii;

- rapoarte de lucru;

- fișe de prezentă;

- diverse e-mail-uri.

Precizăm că documentele emise de persoanele juridice nerezidente au fost prezentate în copii netraduse din limbile engleză și olandeză.

Din analiza documentelor prezentate de societatea contestatoare atât organelor de inspecție fiscală, cât și organului de soluționare a contestației, rezultă că nu se justifică achizițiile

de bunuri și servicii în sumă totală de lei din perioada august 2008 - septembrie 2011, întrucât:

- Contractul de prestări servicii încheiat în data de 12.02.2008 cu prestatorul G Poland Sp.z.o.o. din Polonia, persoană juridică afiliată, are ca obiect detașarea în România a unor specialiști ai furnizorului, în funcție de necesități, în scopul acordării de consultanță tehnică, de producție, de achiziții și proiectare.

În baza acestui contract, prestatorul din Polonia a emis pentru anul 2008 o singură factură având ca mențiune "*Rumunia/Marketing support, technical assistance and management fee. Period January-December 2008. Place of service: Romania*".

Ca documente justificative au fost anexate:

- un tabel în care sunt înscrise trei tipuri de servicii, respectiv: verificări și aprobări de proiecte, marketing și management, cu menționarea unui număr de persoane, unui număr de ore lucrate, prețul pe oră și valoarea totală a serviciilor (document în limba engleză), fără a se preciza care sunt persoanele care au lucrat efectiv, care au fost proiectele în care au fost angrenate aceste persoane etc.

- o adresă emisă la data de2012 de firma G Poland Sp.z.o.o. din Polonia prin care se certifică faptul că în anul 2008 un număr de 6 persoane - cu menționarea numelui și funcției deținute - au fost angajați ai acestei firme (document în limba engleză), fără a rezulta însă care a fost implicarea celor 6 persoane în prestările de servicii efectuate în folosul beneficiarului din România.

- șapte ordine de lucru întocmite în lunile ianuarie 2008, martie 2008, august 2008 și septembrie 2008 pentru asistență tehnică, cu menționarea numelui persoanei detașate, a muncii prestate, a perioadei de lucru și orelor lucrate (documente în limba engleză), însoțite de facturi privind cazarea la hotel a respectivelor persoane, e-mail-uri cuprinzând convorbiri între reprezentanți ai societății din România și hotelieri, trei procese verbale de instruire a personalului beneficiarului, din care însă nu rezultă costurile implicate de aceste detașări în folosul beneficiarului din România.

Din cele prezentate mai sus, rezultă că toate aceste documente anexate de societatea contestatoare nu justifică suma totală de pln, echivalentul a lei, facturată de societatea din Polonia pentru perioada ianuarie - decembrie 2008.

Facturile emise lunar în baza acestui contract, începând cu anul 2009, nu au înscris serviciul efectiv prestat din cele negociate, având înscrisă doar mențiunea generică "*Engineering work for the month*" sau "*Personal costs (nume persoane)*"

Pentru unele facturi au fost prezentate ca documente justificative câte un tabel cuprinzând numele unei persoane, perioada de lucru și orele lucrate, fără a se dovedi însă care a fost serviciul prestat, în ce proiecte au fost implicate persoanele menționate, care este costul pe timpul de lucru etc.

Pentru alte facturi au fost anexate e-mail-uri (în limba engleză) prin care societatea din Polonia detaliază sumele facturate, respectiv salarii, asigurări sociale și călătorii de afaceri, fără alte precizări privind serviciile prestate, persoanele implicate, costurile repartizate etc.

Pentru o altă parte a facturilor nu au fost prezentate niciun fel de documente justificative.

- Contractul de servicii de consultanță încheiat în data de 01.01.2009 cu prestatorul J Group Services Ltd. din Irlanda, persoană juridică afiliată, are ca obiect o multitudine de servicii, din care: consiliere, asistență în domeniul resurselor umane, de producție, planificare, tehnologie de informații, probleme de asigurare, cash management, raportare financiară corporativă etc.

În baza acestui contract, prestatorul din Irlanda a emis anual câte o factură având ca mențiune "*Management fee*", însoțită de un document cuprinzând tipuri de servicii prestate, persoane (specialiști), funcția deținută, ore lucrate, preț/oră, costul prestației, e-mail-uri purtate între beneficiar și prestator cu privire la sumele facturate, e-mail-uri în legătură cu rezervarea camerelor la un hotel din București, facturi emise de hotelul din București, toate documentele fiind prezentate în limba engleză.

Însă aceste documente nu justifică prestarea efectivă a unor servicii de către firma J Group Services Ltd. din Irlanda în folosul beneficiarului din România, sumele facturate nefiind

justificate. Acest fapt rezultă și din corespondența pe e-mail purtată între beneficiarul din România și prestatorul din Irlanda referitor la cheltuielile alocate beneficiarului (sume facturate).

Facem precizarea că cele două contracte de prestări servicii mai sus menționate nu au fost înregistrate la organul fiscal teritorial, așa cum prevede art.1 alin.(1) din Ordinul nr.2310/2007 privind procedura de înregistrare a contractelor încheiate între persoane juridice române și persoane juridice străine.

- Pe toată perioada analizată societatea verificată a înregistrat achiziții de bunuri și servicii în baza unor facturi emise de firma X NV din Belgia, persoană juridică afiliată, reprezentând "*Management fee*", având anexat ca document justificativ o detaliere a sumelor facturate, reprezentând: inchirieri auto, cheltuieli cu servicii de contabilitate, cost telefoane, IT software și IT hardware, diferite costuri IT, cost website, restaurant, combustibil, cheltuieli de călătorie și cazare, cheltuieli cu leasing-ul etc.

Societatea comercială verificată nu a prezentat documente care să justifice faptul că aceste cheltuieli au fost efectuate în folosul său.

- De asemenea, lunar societatea verificată a înregistrat facturi emise de firma G din Belgia, persoană juridică afiliată, reprezentând:

- salariul unor persoane care ar fi lucrat pentru societatea din România (factură în limba engleză, cu nume persoană, ore lucrate și preț aferent, ore suplimentare și preț aferent), justificate cu o anexă în limba olandeză cuprinzând nume persoană, zile lucrate, ore lucrate, ore suplimentare, fără nicio justificare privind serviciul prestat de respectivele persoane pentru firma din România și dovezi ale prestării respectivului serviciu.

- refacturări ale unor facturi de asigurare medicală și asigurare de viață emise de două societăți de profil din Belgia pentru societatea G din Belgia (facturi în limba olandeză), fără a se specifica persoana asigurată și întinderea poliței de asigurare (dacă e valabilă și pentru România).

- refacturări ale unor facturi de telefonie, transport taxi, cheltuieli cu autovehicule luate în leasing de la o societate din Belgia, pentru care se anexează facturile emise de societățile de profil din Belgia pentru G Belgia (copii în limba olandeză), fără nicio justificare privind efectuarea acestor cheltuieli în folosul societății din România.

Precizăm că între societatea G din Belgia și societatea verificată nu a fost încheiat contract de prestări servicii, nefiind justificată refacturarea cheltuielilor societății din Belgia.

- Menționăm faptul că însăși societatea verificată a considerat că achizițiile în sumă totală de lei facturate de partenerii din grup nu au fost destinate realizării de venituri impozabile, cheltuielile fiind considerate nedeductibile fiscal la stabilirea profitului impozabil, fiind declarate ca atare în situațiile financiare anuale și în declarațiile privind impozitul pe profit.

Mai mult, societatea comercială verificată nu a dat curs solicitării organelor de inspecție fiscală cu privire la întocmirea dosarului prețurilor de transfer în vederea analizării tranzacțiilor desfășurate cu persoanele afiliate (adresa nr.F-PH 32/26.01.2011), astfel că nu se poate face o altă reîncadrare a cheltuielilor facturate de societățile afiliate, respectiv încadrarea acestora ca și cheltuieli deductibile fiscal la calculul profitului impozabil, așa cum se solicită în contestație, neputând fi analizat modul de alocare a cheltuielilor.

Precizăm că societatea comercială nu contestă Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr...../.....2012 cu privire la ajustarea rezultatului fiscal înscris în registrul de evidență fiscală, în sensul că la control a fost stabilită o pierdere fiscală de lei, cu lei mai mică decât pierderea fiscală determinată de societate, fiind confirmat astfel faptul că în mod corect s-au considerat nedeductibile fiscal cheltuielile facturate de societățile afiliate.

În concluzie, prin considerarea ca nedeductibile fiscal la stabilirea profitului impozabil a cheltuielilor aferente achizițiilor de bunuri și servicii facturate de partenerii din grup, societatea comercială a considerat că aceste achiziții nu au fost destinate realizării de venituri impozabile și pe cale de consecință, aceste achiziții nu au fost destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile.

Față de cele prezentate mai sus, rezultă că societatea comercială nu a dovedit cu documente că serviciile facturate de societățile afiliate au fost efectiv prestate și că achizițiile de bunuri și servicii de la persoanele juridice din cadrul grupului au fost destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile.

Conform prevederilor art.133 alin.(2) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu prevederile pct.13 alin.(8) din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, aprobate prin H.G. nr.44/2004, mai sus citate, locul prestării serviciilor de management este locul unde beneficiarul serviciilor își are stabilit sediul activității sale economice, respectiv în România. În aceste condiții, în conformitate cu prevederile art.150 alin.(2) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, S.C. "X" S.R.L. datorează TVA. Plata la buget a TVA aferentă achizițiilor intracomunitare, se face prin înscrierea în decontul de TVA, atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă, a taxei în sumă de lei, conform prevederilor art.157 alin.(2) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, însă în limitele și în condițiile stabilite la art.145 - 147¹ din Codul fiscal.

Înregistrarea contabilă 4426 "TVA deductibilă" = 4427 "TVA colectată" la cumpărător este denumită "*autolichidarea taxei pe valoarea adugată*", iar colectarea TVA la nivelul taxei deductibile este asimilată cu plata taxei.

Din aceste prevederi legale rezultă că societatea comercială are dreptul să deducă TVA aferentă achizițiilor intracomunitare, însă doar dacă respectă limitele și condițiile de deductibilitate prevăzute la art.145 - 147¹ din Codul fiscal. Așadar, colectarea TVA, în accepțiunea art.157 alin.(2) din Codul fiscal, nu este obligatoriu urmată și de deducerea aceleiași taxe.

La art.145 alin.(2) lit.a) din Codul fiscal se precizează cu claritate că se va putea deduce TVA aferentă achizițiilor doar dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile. Însă așa cum am arătat mai sus, societatea comercială nu a dovedit cu documente că achizițiile intracomunitare de bunuri și servicii au fost destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile, astfel că nu are drept de deducere pentru TVA deductibilă în sumă de lei aferentă facturilor emise în perioada 01 august 2008 - 30 septembrie 2011 de către persoanele juridice străine afiliate, iar TVA de plată în sumă de lei stabilită suplimentar la inspecția fiscală este legal datorată bugetului general consolidat.

Pe cale de consecință, conform principiului de drept "*accesoriul urmează soarta principalului*", societatea comercială contestatoare datorează bugetului general consolidat și accesoriile în sumă de lei (..... lei dobânzi + lei penalități de întârziere) calculate la inspecția fiscală în conformitate cu prevederile art.119 alin.(1), art.120 alin.(1) și art.120¹ din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, actualizată.

Având în vedere cele prezentate mai sus, pentru acest capăt de cerere **se va respinge contestația ca neîntemeiată**, respectiv pentru TVA deductibilă fără drept de deducere în sumă de lei, ca și pentru accesoriile aferente în sumă de lei.

2) Referitor la impozitul pe veniturile obținute din România de persoana juridică nerezidentă K din Olanda în sumă de lei și la accesoriile aferente în sumă totală de lei, precizăm următoarele:

* Organele de inspecție fiscală au constatat că în perioada 23 aprilie 2008 - 30 iunie 2011, aferent împrumuturilor acordate de societatea K din Olanda, S.C. "X" S.R.L. din localitatea A, jud. B a capitalizat dobânzi în cuantum de lei și a plătit efectiv societății din Olanda dobânzi în sumă de lei.

Întrucât societatea verificată nu a prezentat certificatul de rezidență fiscală pentru persoana juridică nerezidentă K din Olanda pentru perioada anilor 2008 - 2011 în care au fost capitalizate, respectiv plătite aceste dobânzi, organele de inspecție fiscală au concluzionat că dobânzile de care beneficiază societatea din Olanda se supun impozitării pe teritoriul României.

În Raportul de inspecție fiscală se precizează că veniturile din dobânzi realizate din România de societatea din Olanda nu sunt de natura profiturilor întreprinderii, nefiind incidente prevederilor art.7 din Convenția de evitare a dublei impuneri încheiată între România și Olanda.

Pentru dobânzile capitalizate, respectiv plătite în sumă totală de lei (..... lei + lei), la inspecția fiscală s-a calculat un impozit pe veniturile obținute din România de persoana juridică nerezidentă K din Olanda în sumă de lei (16%), conform prevederilor art.118 alin.(2) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Conform prevederilor art.119 alin.(1), art.120 alin.(1) și art.120¹ din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, aferent diferenței de impozit pe venit în sumă de lei organele de inspecție fiscală au stabilit dobânzi și penalități de întârziere în sumă totală de lei (..... lei + lei).

* Societatea comercială susține că nu datorează impozitul pe veniturile obținute din România de persoana juridică nerezidentă K din Olanda în sumă de lei și nici accesoriile aferente în sumă de lei, întrucât au fost puse la dispoziția organelor fiscale declarațiile de rezidență în Olanda pentru perioada 2007 - 2011 a societății J Poland Products & Distribution B.V., iar doar traducerile autorizate au fost depuse ulterior, cu o întârziere de o zi față de data redactării deciziei de impunere contestate, societății fiindu-i aplicabile dispozițiile art.118 alin.(2) din Codul fiscal.

Anexat contestației, societatea comercială a prezentat în copie certificatele de rezidență fiscală în Olanda pentru societatea J Poland Products & Distribution B.V., în limba engleză și traducere legalizată în limba română de către notarul public Ionescu Diana Cristina din Ploiești.

*** Legislația în vigoare din perioada analizată precizează următoarele:**

- **Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal**, cu modificările și completările ulterioare:

"Titlul V - Impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți și impozitul pe reprezentanțele firmelor străine înființate în România

Art.115. Venituri impozabile obținute din România

(1) Veniturile impozabile obținute din România, indiferent dacă veniturile sunt primite în România sau în străinătate, sunt: [...]

b) dobânzi de la un rezident; [...].

Art.116. Reținerea impozitului din veniturile impozabile obținute din România de nerezidenți

(1) Impozitul datorat de nerezidenți pentru veniturile impozabile obținute din România se calculează, se reține și se plătește la bugetul de stat de către plătitorii de venituri. [...].

Art.118. Coroborarea prevederilor Codului fiscal cu cele ale convențiilor de evitare a dublei impuneri și a legislației Uniunii Europene

(1) În înțelesul art.116, dacă un contribuabil este rezident al unei țări cu care România a încheiat o convenție pentru evitarea dublei impuneri, cota de impozit care se aplică venitului impozabil obținut de către acel contribuabil din România nu poate depăși cota de impozit prevăzută în convenție care se aplică asupra aceluși venit. În situația în care sunt cote diferite de impozitare în legislația internă sau în convențiile de evitare a dublei impuneri, se aplică cotele de impozitare mai favorabile. [...]

(2) Pentru aplicarea prevederilor convenției de evitare a dublei impuneri și a legislației Uniunii Europene, nerezidentul are obligația de a prezenta plătitorului de venit, în momentul realizării venitului, certificatul de rezidență fiscală eliberat de către autoritatea competentă din statul său de rezidență [...]. Dacă certificatul de rezidență fiscală [...] nu se prezintă în acest termen, se aplică prevederile titlului V. În momentul prezentării certificatului de rezidență fiscală [...] se aplică prevederile convenției de evitare a dublei impuneri sau ale legislației Uniunii Europene și se face regularizarea impozitului în cadrul termenului legal de prescripție. În acest sens, certificatul de rezidență fiscală trebuie să menționeze că beneficiarul venitului a avut, în termenul de prescripție, rezidența fiscală în statul contractant cu care este încheiată convenția de evitare a dublei impuneri [...] pentru toată perioada în care s-au realizat veniturile din România. [...]."

- **Normele metodologice** de aplicare a Codului fiscal, aprobate prin **H.G. nr.44/2004**, cu modificările și completările ulterioare:

"13. (1) Nerezidentul beneficiar al veniturilor din România trebuie să justifice în România dreptul de a beneficia de prevederile convenției de evitare a dublei impuneri, încheiată între România și statul său de rezidență, prin prezentarea certificatului de rezidență fiscală eliberat de autoritatea fiscală din statul respectiv. Pentru dovedirea rezidenței se poate prezenta și un alt document eliberat de către o altă autoritate decât cea fiscală, care are atribuții în domeniul certificării rezidenței conform legislației interne a aceluși stat.

(2) Nerezidenții care sunt beneficiarii veniturilor din România vor depune la plătitorul de venit originalul sau copia certificatului de rezidență fiscală ori documentul menționat la alin.(1), tradus și legalizat de organul autorizat din România."

- **Legea nr. 85/1999 privind ratificarea Convenției dintre România și Regatul Olandei** pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital **și a protocolului anexat**, semnate la Haga la 5 martie 1998:

"Art. 11 - Dobânzi

1. Dobânzile provenite dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celuilalt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat.

2. Totuși aceste dobânzi pot fi, de asemenea, impuse și în statul contractant din care provin, în conformitate cu legislația acelu stat, dar, dacă beneficiarul efectiv al dobânzii este un rezident al celuilalt stat contractant, impozitul astfel stabilit nu va depăși 3% din suma brută a dobânzii."

PROTOCOL

"La semnarea Convenției pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, încheiată între România și Regatul Olandei, semnatarii au convenit că următoarele prevederi vor face parte integrantă din convenție:

IX. La art. 11

Independent de prevederile paragrafului 2 al art. 11, dacă și atâta timp cât Olanda, conform legislației interne, nu percepe impozite prin reținere la sursă asupra dobânzilor plătite unui rezident al celuilalt stat contractant, cota de impozit stabilită în paragraful 2 al art. 11 va fi redusă la zero."

* **Având în vedere cele prezentate mai sus**, precum și actele și documentele anexate dosarului contestației, rezultă următoarele:

În fapt, în data de 15 iunie 2007, S.C. "X" S.R.L. din localitatea A, jud. B, a încheiat un contract de împrumut cu societatea J Poland Products & Distribution B.V. cu sediul în Einsteinlaand 26, 2289 CC Rijswijk, Olanda, pentru care a plătit, respectiv capitalizat în perioada 23 aprilie 2008 - 30 iunie 2011, dobânzi în suma de lei, ce reprezintă venit realizat de societatea din Olanda.

Conform prevederilor art.115 alin.(1) lit.b) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, dobânzile de la un rezident în România sunt venituri impozabile obținute din România, indiferent dacă veniturile sunt primite în România sau în străinătate, cota de impunere fiind de 16% conform prevederilor art.116 alin.(2) lit.d) din Codul fiscal.

Însă art.118 alin.(1) și (2) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precizează că, în cazul în care România are încheiată convenție pentru evitarea dublei impuneri cu țara al cărei rezident este beneficiarul venitului, cota de impozit care se aplică venitului impozabil obținut de către acel contribuabil din România nu poate depăși cota de impozit prevăzută în convenție care se aplică asupra acelu venit. Pentru aplicarea convențiilor de evitare a dublei impuneri, respectiv pentru aplicarea cotei de impozitare mai favorabile, nerezidentul are obligația de a prezenta plătitorului de venituri, în momentul realizării venitului, certificatul de rezidență fiscală eliberat de autoritatea competentă din statul de rezidență, în caz contrar, societatea plătitoare a venitului având obligația aplicării cotelor de impozitare prevăzute la art.116 alin.(2) din Codul fiscal.

De asemenea, tot la art.118 alin.(2) din Codul fiscal se precizează că în momentul prezentării certificatului de rezidență fiscală se vor aplica prevederile convenției de evitare a dublei impuneri și se va face regularizarea impozitului în cadrul termenului legal de prescripție. În acest sens, certificatul de rezidență fiscală trebuie să menționeze că beneficiarul venitului a avut, în termenul de prescripție, rezidența fiscală în statul contractant cu care este încheiată convenția de evitare a dublei impuneri, pentru toată perioada în care s-au realizat veniturile din România.

S.C. "X" S.R.L. a anexat dosarului contestației, în copie, cinci declarații de rezidență fiscală emise de Administrația Fiscală din Rotterdam, Olanda, conform cărora, firma J Poland Products & Distribution B.V. cu sediul în Einsteinlaand 26, 2289 CC Rijswijk, cod identificare fiscală 808307381, a fost rezident în Olanda în timpul anului 2007, în timpul anului 2008, în

timpul anului 2009, în timpul anului 2010 și în timpul anului 2011, conform articolului 4 al Convenției pentru evitarea dublei impuneri între Olanda și România.

Cele cinci copii ale declarațiilor de rezidență fiscală au fost prezentate în limba engleză și în traducere în limba română legalizată de notarul public Ionescu Diana Cristina din Ploiești, copiile fiind certificate "*conform cu originalul*" de către Cabinetul de avocat Mișu Anca Margareta.

Față de cele prezentate mai sus, rezultă că pentru beneficiarul de venituri din dobânzi J Poland Products & Distribution B.V. a fost dovedită rezidența fiscală în Olanda, astfel că îi sunt aplicabile prevederile art.118 alin.(1) și (2) din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu prevederile pct.13 din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, aprobate prin H.G. nr.44/2004, cu modificările și completările ulterioare, respectiv îi sunt aplicabile prevederile Convenției dintre România și Regatul Olandei privind evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, ratificată prin Legea nr.85/1999.

La art.11 din Convenție este tratată separat impunerea dobânzilor, societatea comercială aflându-se în eroare prin afirmația conform căreia se încadrează în prevederile art.7 "*Profiturile întreprinderii*" din Convenție, întrucât la alin.7 al art.7 se precizează: "*7. Atunci când profiturile includ elemente de venit care sunt tratate separat în alte articole ale prezentei convenții, prevederile acelor articole nu sunt afectate de prevederile prezentului articol.*", astfel că în cazul de față se aplică prevederile art.11 "Dobânzi" din Convenția dintre România și Regatul Olandei privind evitarea dublei impuneri.

Conform prevederilor pct.IX din Protocolul anexă la Convenției dintre România și Regatul Olandei privind evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, ratificat prin Legea nr.85/1999, "*Independent de prevederile paragrafului 2 al art. 11, dacă și atâta timp cât Olanda, conform legislației interne, nu percepe impozite prin reținere la sursă asupra dobânzilor plătite unui rezident al celuilalt stat contractant, cota de impozit stabilită în paragraful 2 al art. 11 va fi redusă la zero.*"

Prin adresa nr.405.588/20.03.2012, înregistrată la D.G.F.P. B sub nr.879/22.03.2012, Ministerul Finanțelor Publice - Direcția Generală Legislație Cod Fiscal precizează: "*Olanda nu și-a modificat legislația internă în domeniul impozitării veniturilor de natura dobânzilor și a redevențelor, în sensul că aceasta nu percepe un impozit cu reținere la sursă asupra dobânzilor și a redevențelor plătite unui rezident al României.*"

Prin adresa nr.SC/08.06.2012, Biroul Soluționare Contestații din cadrul D.G.F.P. B a solicitat A.I.F. B, conform prevederilor art.213 alin.(4) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, actualizată, transmiterea punctului de vedere cu privire la anexarea de către societatea comercială la contestația formulată a certificatelor de rezidență fiscală emise de autoritatea fiscală din Olanda pentru firma nerezidentă J Poland Products & Distribution B.V. din Olanda, traduse și legalizate.

Prin adresa nr.3534/13.06.2012, înregistrată la D.G.F.P. B sub nr.26838/13.06.2012, A.I.F. B precizează următoarele:

"Certificatele de rezidență fiscală emise de autoritatea fiscală din Olanda la data de 15.03.2012, pentru firma nerezidentă J Poland Products & Distribution B.V. din Olanda, sunt conforme cu prevederile pct.13 alin.8 din Normele Metodologice de aplicare ale art.118, alin.(2), din Legea nr.571/2003, privind codul fiscal republicată cu modificările și completările ulterioare."

Din cele prezentate mai sus rezultă că pentru veniturile din dobânzi realizate din România de persoana juridică nerezidentă J Poland Products & Distribution B.V. din Olanda, pentru care s-a dovedit rezidența fiscală în Olanda, cota de impozitare este zero, conform pct.IX din Protocolul anexă la Convenției dintre România și Regatul Olandei privind evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, ratificat prin Legea nr.85/1999, astfel că plătitorul de dobânzi S.C. "X" S.R.L. din A, jud. B nu datorează bugetului general consolidat suma de lei reprezentând impozit pe veniturile obținute din România de persoane juridice nerezidente stabilit suplimentar la inspecția fiscală.

Pe cale de consecință, conform principiului de drept "*accesoriul urmează soarta principalului*", societatea comercială contestatoare nu datorează bugetului general consolidat nici accesoriile în sumă de lei (..... lei dobânzi + lei penalități de întârziere) calculate la inspecția fiscală.

Având în vedere cele prezentate mai sus, pentru acest capăt de cerere se va admite contestația, respectiv pentru impozitul pe veniturile obținute din România de persoane juridice nerezidente în sumă de lei, ca și pentru accesoriile aferente în sumă de lei.

IV. Concluzionând analiza pe fond a contestației formulată de S.C. "X" S.R.L. din A, jud. B, în conformitate cu prevederile art. 216 alin.(1) și (2) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, actualizată, se

DECIDE :

1. Admiterea parțială a contestației pentru suma de..... lei reprezentând:

- lei impozit pe veniturile obținute din România de persoane juridice nerezidente;
- lei accesorii aferente impozitului pe veniturile obținute din România de persoane juridice nerezidente,

și pe cale de consecință anularea parțială a Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. din2012, pentru suma admisă.

2. Respingerea contestației ca neîntemeiată pentru suma totală de lei reprezentând:

- lei TVA de plată;
- lei accesorii aferente TVA de plată.

3. Conform prevederilor art.218 alin.(2) din O.G. nr. 92/2003, actualizată și ale art.11 alin.(1) din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, prezenta decizie poate fi atacată în termen de 6 luni de la data primirii la Curtea de Apel Ploiești.

DIRECTOR EXECUTIV,